

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

18. 07. 2022 - 24. 07. 2022

motto týdne:

„Syn člověka je pán nad sobotou.“

PONDĚLÍ 18. 07. sv. Emiliána, mučedníka

Mich 6,1-4.6-8; Žl 50,5-6.8-9.16bc-17.21+23 Komentář: **Mt 12,38-42**

I dnes mnozí touží po znameních. Kristovo vzkříšení i jeho nový život v církvi ať jsou výmluvným ukazatelem ve zmatcích doby!

ÚTERÝ 19. 07. blah. Stilly, panny

Mich 7,14-15.18-20; Žl 85,2-4.5-6.7-8 Komentář: **Mt 12,46-50**

Kéž mám radost z tohoto duchovního příbuzenství s Kristem!

Ať je právě toto hnací silou k plnění jeho vůle.

STŘEDA 20. 07. sv. Apolináře, biskupa a mučedníka

Jer 1,1.4-10; Žl 71,1-2.3-4a.5-6ab.15ab+17 Komentář: **Mt 13,1-9**

Bůh se svým semenem nešetří. Mnohé záležitosti ovšem na nás.

Chci mu v srdci vytvářet podmínky k růstu?

ČTVRTEK 21. 07. sv. Vavřince z Brindisi, kněze a učitele církve

Jer 2,1-3.7-8.12-13; Žl 36,6-7ab.8-9.10-11 Komentář: **Mt 13,10-17**

Stále být ve střehu, stále pozorovat a naslouchat. To je recept proti „otupění srdce“. To hrozí tím víc, čím setrvačněji a víc zvykově prožívám svou víru.

PÁTEK 22. 07. svátek sv. Marie

Magdalény

Jan 20,1.11-18; Žl 63,2.3-4.5-6.8-9 Komentář: **Pís 3,1-4a**

Jak aktuální patronka všech, kdo dnes Ježíše hledají, možná aniž by si to vědomovali. Spontánní, ženský prvek může být pro celou církev vzorem uzdravení.

SOBOTA 23. 07. svátek sv. Brigity, řeholnice a patronky Evropy

Gal 2,19-20; Žl 34 (33), 2-3.4-5.6-7.8-9.10-11 Komentář: **Jan 15,1-8**

Dnešní patronka Evropy, maminka osmi dětí. Příklad napojení na vinný kmen, na Krista. Jaké já přináším ovoce?

17. neděle v mezidobí - Cyklus C 24. 07. 2022

Jak se máme modlit? Někdo neví jak, někdo váhá, zda to má vůbec význam.

Dnešní texty odpovídají na obojí. Není to velká věda, ale má to svá pravidla.

1. ČTENÍ

Navazujeme na minulou neděli. Abrahám (19. stol. př. Kr.) žije v Palestině jako kočující cizinec v horách. Ale dole v pláních kolem Jordánu či Mrtvého moře žije

v Sodomě jeho příbuzný Lot se svojí rodinou. Abrahámovi leží na srdci jejich záchrana. Bůh Abraháma vyslyšel a nakonec zachraňuje čtyři spravedlivé.

Gn 18,20-32

Hospodin řekl: „Nárek na Sodomu a Gomoru je velký, jejich hřích je velmi těžký. Chci sestoupit a podívat se, zda doopravdy dělají všechno, co odpovídá stížnosti, která ke mně přichází, nebo ne. Chci to vědět!“

Tři mužové se odtamtud vydali na cestu a šli do Sodomy, zatímco Abrahám stále ještě stál před Hospodinem. Abrahám přistoupil a pravil: „Skutečně chceš zahubit spravedlivého s viníkem? Snad je v městě padesát spravedlivých; chceš to místo zahubit a neodpustit kvůli padesáti spravedlivým, kteří jsou v něm? Vzdal od sebe takovou myšlenku, že bys mohl takhle jednat: usmrtit spravedlivého spolu s viníkem. To by se vedlo spravedlivému stejně jako viníkovi. Vzdal od sebe takovou myšlenku! Copak by mohl soudce celé země nejednat spravedlivě?“ Hospodin řekl: „Najdu-li v Sodomě padesát spravedlivých ve městě, odpustím kvůli nim celému tomu místu.“

Abrahám se ujal slova a řekl: „Jsem velmi smělý, že mluvím k svému Pánu, já, který jsem prach a popel. Snad bude scházet pět z padesáti, zahubiš kvůli těm pěti celé město?“ Hospodin odpověděl: „Nezahubím, jestliže jich tam najdu čtyřicet pět.“ Abrahám pokračoval v rozmluvě s ním: „Snad jich tam najdeš jen čtyřicet.“ Odpověděl: „Neudělám to kvůli čtyřiceti.“

Abrahám řekl: „Necht' se můj Pán nezlobí a dovolí mně mluvit: Snad se jich tam najde jen třicet.“ Odpověděl: „Neudělám to, najdu-li jich třicet.“

Abrahám řekl: „Jsem velmi smělý, že mluvím k svému Pánu. Snad se jich tam najde dvacet.“ Odpověděl: „Nezahubím kvůli dvaceti.“

Abrahám řekl: „Necht' se nezlobí můj Pán a dovolí mi mluvit ještě tentokrát. Snad se jich tam najde jen deset.“ Pravil: „Nezahubím kvůli deseti.“

ŽALM 138

Žalm reaguje na Abrahámovu modlitbu. Bůh jeho prosbu vyslyšel a naplnil!

Odpověď: Když jsem volal, Hospodine, vyslyšels mě.

Chci tě chválit, Hospodine, celým svým srdcem, – žes vyslyšel slova mých úst. –
Budu ti hrát před anděly, – vrhnu se na tvář směrem k tvému svatému chrámu.
Slavit budu tvé jméno – pro tvou dobrotu a tvou věrnost. – Když jsem volal,
vyslyšels mě, – v mé duši jsi rozhojnil sílu.

Jistě, vznešený je Hospodin, a přece shlíží na pokorného, – pyšného však zdaleka pozná. – Když procházím soužením, zachováváš mi život, – proti hněvu mých nepřátel napřahuješ ruku.

Zachraňuje mě tvá pravice. – Hospodin pro mě dokončí, co začal. – Hospodine,
tvá dobrota trvá navěky, – dílo svých rukou neopouštíš!

2. ČTENÍ

Autor v celém odstavci povzbuzuje čtenáře. Pro pohany tolik problematické téma obřízky požadované Tórou dostalo zde jiný význam: nyní je „svlečením těla oddaného zlu“.

Kol 2,12-14

Bratři! Křtem jste byli spolu s Kristem položeni do hrobu, a tím také zároveň s ním vzkříšeni, protože jste uvěřili v moc Boha, který ho vzkřísil z mrtvých. I vás, když jste byli mrtví pro své hříchy a když vaše tělo bylo neobřezáno, zase oživil zároveň s ním. Odpustil nám všechny hříchy, zrušil dlužní úpis, který svědčil proti nám svými předpisy, a nadobro ho zničil tím, že ho přibil na kříž.

EVANGELIUM

Modlitba Páně je v Lukášově podání odlišná od Matouše. Všimněme si důrazu na srovnání Boha s dobrým otcem. Lukáš užívá slovo označující jak „dlužit“, tak „provinit se“: „neboť i my odpouštíme každému, kdo nám je dlužen“.

Lk 11,1-13

Jednoho dne se Ježíš na nějakém místě modlil. Když přestal, řekl mu jeden z jeho učedníků: „Pane, nauč nás modlit se, jako i Jan naučil své učedníky.“

Odpověděl jim: „Když se modlíte, říkejte: Otče, posvět' se jméno tvé. Přijď království tvé. Chléb náš vezdejší dávej nám každý den. A odpusť nám naše hříchy, neboť i my odpouštíme každému, kdo se provinuje proti nám. A neuved' nás v pokušení.“ Řekl jim dále: „Někdo z vás bude mít přítele a půjde k němu o půl noci s prosbou: ‘Příteli, půjč mi tři chleby. Právě totiž ke mně přišel můj přítel, který je na cestách, a nemám, co bych mu předložil.’ On však by mu zevnitř odpověděl: ‘Neobtěžuj mě! Dveře jsou už zavřeny a moje děti jsou se mnou na lůžku. Nemohu vstát a dát ti to.’ Říkám vám: Když přece vstane a dá mu, tedy ne proto, že je to jeho přítel, ale pro jeho neodbytnost se zvedne a dá mu všechno, co potřebuje. Proto vám říkám: Proste, a dostanete; hledejte, a naleznete; tlučte, a otevře se vám. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu se otevře.

Je mezi vámi takový otec, že když ho syn poprosí o rybu, on mu dá místo ryby hada? Anebo když ho poprosí o vejce, on mu dá štíra? Jestliže tedy vy, třebaže jste zlí, umíte dávat svým dětem dobré dary, čím spíše nebeský Otec dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí!“

K ZAMYŠLENÍ

Otčenáš je první mezi modlitbami, je darem samotného Ježíše. Je zvláštní, že apoštoly neodkázal na židovské modlitby žalmů. Dává jim vlastní modlitbu směřovanou k Otci. První je posvětit jméno, což vždy byla židovská modlitba. Přejeme a chceme, aby Bůh byl uznáván jako bůh v celém stvoření, a tedy i v našem vlastním životě. Příchod Božího království je naplněním evangelia.

A zde prosíme, aby se Boží vláda rozšířila na celou zemi. Bůh je dárce života a živobytí. A nesmíme ztratit z očí zásadní pojem odpuštění.